

RENNEN

DDL, 13 december 2010

door Ron Bultenhuis

Als een kind zo blij. Dat wordt Peter Beurgens (45) uit het Roermondse gebucht Asselt bij het zien van sneeuw. De witte woondere wereld heeft een magische aantrekkingskracht op de register accountant. Maar zijn geliefde skijsport moest hij een paar jaar geleden aan de wilgen hangen vanwege een zware knieblessure. Goede raad was duur, want Peter is er de man niet naar om in Oostenrijk of Zwitserland wat rondjes rond de winnende kerk te lopen. Oké, hij kan nog langlaufen, maar argh dat is hem eerlijk gezegd nog iets te mat. Peter zocht wat meer actie.

Per toeval, zo gaat dat meestal, kwam hij in contact met een Zwitser die aan sneeuwshoe running deed. Simpel gezegd, door de hoge sneeuw barsten met halve tennisrackets onder je schoenen. Beurgens had er nooit van gehoord en was uitermate verbaasd dat er in de bekende wintersportlanden tienduizenden beoefenaars zijn. Vooral in Canada, Frankrijk, Japan en Italië schijnen er hordes mannen en vrouwen met een leraar wijdebaarse tred door de natuur te rennen. Die brede voetenstand is nodig omdat de sneeshoes niet te breed zijn voor een normale rengang.

„Het zijn heel vaak triatleten, lange-afstandlopers en mountainbikers die deze tak van sport beoefenen”, zegt Beurgens. „Mensen die het hele jaar door in een trainingstritme zitten en er van halen als ze vanwege de sneeuw een paar weken de sezaat niet op kunnen. Op zich zijn sneeuwshoes niets nieuws. Het verhaal gaat dat de Eskimo's al duizenden jaren gebruikmaken van een soort borde rackets met dierenhuiden, om te voorkomen dat ze te diep wegzakken in de sneeuw. Wel nieuw is dat mensen er een sport van maken. Maar dat zie je de laatste decennia wel vaker. De mens wil op allerlei manieren de uitdaging met de natuur en de elementen aangaan. Er komen steeds meer durfsporten.”

De International Amateur Snowshoe Racing Federation (IASRF) was bij de laatste winterspelen in Vancouver present om de sport op de Olympische lijst te krijgen. Volgens Beurgens neemt de sport ook in Europa een enorme vlucht. In Duitsland zouden vorig jaar 15.000 paar sneeshoes zijn verkocht en in Frankrijk maar liefst 100.000. Variërend van 100 tot 350 euro. „Héus niet allemaal wedstrijdlopen, de meeste mensen gebruiken ze juist om in de natuur te wandelen. En dan bedoel ik niet het zondagmiddaglooptje rond de kerk, maar om op avontuurlijke wijze in de natuur fysiek actief te zijn. We hebben in Oostenrijk routes door de bergen gelopen die op normaal schoeisel niet af te leggen zijn. Zeer tropaan-

nend, maar ook zeer betoverend. Als je op de shoes hellingen met anderhalve meter poedersneeuw afdaalt. En dan de glinstering en de witte van zo'n witte wereld.” Om het sneeshoe gebeuren ook in Nederland te promoten heeft de Roermondenaar insid-

op halve tennisrackets

De eskimo's gebruikten ze duizenden jaren geleden al: 'snowshoes', rackets onder je voeten om door metershoge sneeuw te ploeteren. Vandaag de dag is het allemaal wat meer high tech en wordt 'snowshoe running' door steeds meer mensen beoefend als sport. Pionier in Nederland is Peter Beurgens uit Asselt. Hij streeft er zelfs naar het WK snowshoe running naar ons land te halen.

Peter Beurgens tijdens het 'snowshoe' rennen in het Belgische Eupen.

foto: Erwinna Armina

deels de Dutch Amateur Snow Shoe Association (www.dassa.nl) opgericht. Doel is het organiseren van wandeltochten, maar ook hardloophedstrijden. Liefst in Nederland zelf, of anders in de Ardennen of de Duitse Eifel. Hij adviseert leden wel ten eerste

'goed materiaal' aan te schaffen. „De meeste rackets zijn van kunststof, maar dat moet wel goed bestand zijn tegen extreme kou. Je moet er niet aan denken dat het racket onderweg afbreekt en je op je gewone schoenen vier of vijf kilometer door me-

treshoge sneeuw moet ploeteren, om thuis te komen.” Het ultieme doel van de Dassa is een van de komende jaren het WK snowshoe running naar Nederland te halen. Maar is dat een haalbare kaart, in en land dat geen

sneeuwgarantie kent? Beurgens: „Je krijgt Snowworld in Landgraaf. Voor ons al heel normaal, maar voor Canadezen en Zwitsers is zo'n indoorwedstrijd iets heel apart. Daar kunnen ze zich niet eens voorstellen dat je binnen kunt skiën.”

De snowshoe anno 2010. Heel wat moderner dan de oude rackets van de eskimo's waarover dierenhuiden waren gespannen.

